

N:o 126.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 maj 1904.
— — — — Andra Kammaren den 14 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af odlingslägenheter å kronoparker i Västerbottens och Norrbottens län.

(Statsutskottets utlåtande n:o 100.)

Till Konungen.

Under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för den 26 sistlidne mars har Eders Kungl. Maj:t i en samma dag till Riksdagen aflåten proposition (n:o 106) föreslagit Riksdagen att medgifva,

dels att i afseende å sådana å kronoparker i Norrbottens län befintliga, till skogstorp tjänliga lägenheter, som i enlighet med af 1891 års Riksdag lämnadt medgifvande hädanefter af domänstyrelsen upplätes till odling och bebyggande, måtte gälla följande villkor, nämligen:

att lägenheter, som sålunda afsättas till skogstorp, skola noggrant beskrivas och å marken begränsas;

att torparen må utan afgift från kronoparker erhålla dels efter utsyning behöfligt virke till torpets åbyggnader och hägnader samt öfrigt husbehof, dels ock efter anvisning erforderligt skogsfång till vedbrand, det senare dock endast af vindfäld eller torr skog eller sådan, som i anseende till sin beskaffenhet eljest bör för en god skogsvård afverkas;

att under första upplåtelse tiden torparen må, utan afgäld till kronan, bruka torpet och åtnjuta frihet från utlagor och onera mot skyldighet att i enlighet med de föreskrifter, som af domänstyrelsen vid upplåtelsen meddelas, uppodla och bebygga lägenheten;

att, sedan af domänstyrelsen föreskrifna byggnader blifvit å torpet uppförda och godkända, torparen må af statsmedel uppbära ett kontant belopp af femhundra kronor mot skyldighet för honom att, i händelse han af en eller annan anledning varder från lägenheten skild, afstå densamma utan anspråk på ersättning för å lägenheten nedlagdt byggnads- och odlingsarbete;

att efter frihetsårens slut torpet genom domänstyrelsens försorg skall, i förhållande till detsammans storlek och beskaffenhet, åsättas viss årlig afgäld, att utgöras i penningar, dock med rätt för torparen att, om han så önskar, i afräkning på afgälden utgöra dagsverken å kronoparken;

att torpare, som af domänstyrelsen finnes hafva torpet väl uppodlat och bebyggt, må efter frihetsårens slut mot fastställd afgäld erhålla förnyad upplåtelse å torpet, samt att, därest torpare, som finnes hafva väl skött och bebyggt lägenheten, före första upplåtelse tidens utgång dör eller varder oförmögen att fullgöra sina förpliktelser, hans barn eller arfvingar, därest de finnas till torpare lämpliga, må äga att med domänstyrelsens begifvande öfvertaga torpet eller, om de ej vilja eller kunna mottaga detsamma, öfverlåta torpet åt annan, af domänstyrelsen godkänd person mot den godtgörelse för å torpet nedlagdt arbete, som må kunna betingas;

att torpare, som blifvit dömd för svårare brott, må kunna af domänstyrelsen uppsägas till aflyttning från torpet nästföljande midfasta;

att, därest domänstyrelsen skulle finna, att torpare gjort sig skyldig till skogsåverkan eller ovarsamt handhafvande af eld, eller torparen företagit sig annat, som väsentligen strider mot lag eller allmän ordning, eller underlåtit att fullgöra åtagna skyldigheter eller ställa sig till efter rättelse gifna föreskrifter, på domänstyrelsen må ankomma att uppsäga honom till aflyttning från torpet, med rätt för torparen att åtnjuta laga fardag;

samt att i öfrigt erforderliga föreskrifter med afseende å torpen och torparne må af domänstyrelsen meddelas;

dels att dessa nu föreslagna villkor måtte äga tillämpning jämväl med afseende å på grund af kungl. brefvet den 29 maj 1901, angående upplåtande af odlingslägenheter å kronoparker i Norrbottens län, redan upplåtna lägenheter, därest vederbörande innehafvare af sådan lägenhet därtill samtyckte;

dels ock att å kronoparker i Västerbottens län befintliga, till skogstorp tjänliga lägenheter måtte, där det för kronoparkens vård och bevakning funnes vara gagneligt, af domänstyrelsen på viss bestämd tid, ej öfverstigande tjugu år, upplåtas till odling och bebyggande åt personer, som ägde god frejd och vore fullt arbetsföra samt i öfrigt funnes vara lämpliga, under de här ofvan angifna villkor.

Riksdagen har icke haft något att emot denna proposition erinra, hvadan alltså Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning af Riksdagen bifallits.

Stockholm den 14 maj 1904.

Med undersätlig vörndnad.
